

ПРОФЕСОР Д-Р ЗЛАТОЗАРА ГОЧЕВА

Биографска справка

Проф. Златозара Гочева е родена на 30 септември 1932 г. в София. През 1960 г. завършва класическа филология със специализация по специалност археология в Софийския университет “Св. Климент Охридски” с дипломна работа на тема “Митът за убийството на бащата в гръцката трагедия”.

Професионалният ѝ път е неразривно свързан както с кабинетното изследване, така и с теренната археологическа работа. В периода 1961–1966 г. работи като нещатен сътрудник към Института по изкуствознание при БАН – събира материали и написва статии за Енциклопедията на българското изкуство, участва в археологически разкопки в Плиска и Преслав, в старобългарското селище при с. Кладенци, термите във Варна и др. От 1966 г. работи като ръководител на разкопки в Кюстендил, на тракийските крепости: Чертиград, Малко Чочовен, Сливенско, Краево, Ботевградско, Царевец – В. Търново, светилищата при с. Огняново, Пазарджишко, Рояк, Варненско, и др.

През 1966 г. Златозара Гочева започва и своята университетска кариера. В периода 1966–1972 г. е асистент по антична археология във Великотърновския университет “Св. св. Кирил и Методий” (ст. асистент от 1969 г.) и води курсове по латински език и антична епиграфика. От 1974 г. води курс по тракийска археология във Великотърновския университет “Св. св. Кирил и Методий”, а в периода 1984–1987 г. води курс по иконография на античната митология в Софийския университет “Св. Климент Охридски”. През 1993 г. става директор на магистърска програма “Антична религия и култура на Югоизточна Европа” в Нов български университет. От 1994 г. е избрана за извънреден професор по антична археология в Нов български университет и е директор на бакалавърска програма “Антична история и култура”. В периода 1994–2000 г. е ръководител на департамент История и култура на Средиземноморието, чете лекции по антично изворознание, антична епиграфика, тракийска

религия и култура, антична религия и др. в бакалавърската и магистърската степен. От 1993 г. чете основен курс по класическа археология на специалност археология, по антична епиграфика. Води магистърски курсове по тракийска религия и култура във Великотърновския университет “Св. св. Кирил и Методий”.

През 1972 г. става научен сътрудник I степен в Института по тракология при БАН, проблемна група “Извори”, и работи по съставяне и ексцерпиране на материали, преводи и редакции в подготовката на поредица “Извори за Тракия и траките”, том I на която излиза през 1981 г. Участва и ръководи и археологически експедиции и разкопки на крепости в района на Ботевград, Берковица, Сливен и др., както и в тракийския град Кабиле.

От 1976 г. е представител на България в Научния съвет за изработване на Лексикон на иконографията на античната митология и е автор на голяма част от статиите за тракийските паметници – Бендида, Аполон, Асклепий, Делоптес и др.

През 1976 г. защитава кандидатска дисертация на тема “Култът на Аполон в Тракия”. Научните ѝ интереси са съсредоточени в областта история на културата, преди всичко – в областта на религията и културата на Тракия, крепостното строителство, на тракийското изворознание и епиграфика. Едно от значимите постижения на професор Гочева е публикуването в Холандия на така необходимия за изучаването на тракийската религия *Corpus cultus equitis Thracii*, чието издаване, осъществено заедно с проф. М. Оперман, започва през 1984 г.

През 1982 г. е избрана за старши научен сътрудник II степен. През 1994 г. е избрана за старши научен сътрудник I степен.

Членува в *Winkelman Gesellschaft, Stendal, Association internationale d'Épigraphie grecque et Latine, Centre International des Etudes de Religion Grecque Antique (SIERGA)*.

През 1999 г. е поканена за представител на България във *Fédération Internationale des Associations Classiques (FIEC)*. През 2000 г. е избрана за член-кореспондент на Немския археологически институт.